

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.338/2021/6.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2021. szeptember 20. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az ítéltábla a tizennegyedik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett emberölés büntette miatt ellen folyamatban lévő büntetőügyben az Egri Törvényszék 2021. június hó 9. napján kihirdetett 13.B.11/2021/15. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az Egri Törvényszék a rendelkező részben írt, előkészítő ülésen hozott határozatával vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés i, pontja]. Ezért őt 10 év fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[2] Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a vádlott által 2020. június 18. napjától előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, továbbá a napján született ..., a ... napján született és a napján született nevű gyermekei vonatkozásában a szülői felügyeleti jogának megszüntetéséről. Határozott a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[3] Az ítélet ellen a vádlott védője a büntetés és a végrehajtási fokozat enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. Indokai szerint az alkalmazott büntetés az enyhítő körülmények nagy számának fényében eltúlzott. Indítványozta, hogy a bíróság az ítéletet változtassa meg, a szabadságvesztés büntetés tartamát csökkentse, végrehajtási fokozatát pedig börtönben állapítsa meg. A vádlott az elsőfokú bíróság ítélete ellen jogorvoslattal nem élt. Az ügyészség az ítéletet tudomásul vette.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.187/2021/2. számú átiratában a védelmi jogorvoslatot alaptalannak tartotta. A vádlott bűnösségére vont következtetést okszerűnek, a cselekmény minősítését az anyagi jogi szabályoknak megfelelőnek találta. Törvényesen került sor a vádlott mindhárom gyermeke tekintetében a szülői felügyeleti jog megszüntetésére.

[5] Álláspontja szerint a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a bíróság helyesen vette számba, azonban nem súlyuknak megfelelően értékelte, így túlzottan enyhe büntetést szabott ki. Nem volt a vádlottal szemben olyan méltányolható indok, amely a középértékes büntetés kiszabási elveket tekintve a középértéktől ennyire eltérően enyhe büntetés kiszabását indokolta volna, azonban a súlyosítási tilalom folytán a büntetés nem súlyosbítható. Törvényesen került sor a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának megállapítására is. A törvényszék helyes indokkal adott számot arról, hogy a vádlottal szemben enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására miért nincs lehetőség. Fentiek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 605. § (1) bekezdésére figyelemmel.

[6] A másodfokú bíróság a védelmi fellebbezést a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el, mert az ítélet ellen a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést, a tényállás megalapozott, és a vádlott, a védő és az ügyész nyilvános ülés kitűzésére irányuló indítványt nem terjesztett elő.

[7] A védelem enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos.

[8] Az ítéltábla a fellebbezés irányára és jellegére tekintettel – szankciós perorvoslat – az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 590. § (3) bekezdése alapján bírálta felül annak megjegyzésével, hogy az adott perjogi helyzetben a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontja értelmében a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt nincs helye fellebbezésnek. A törvény a bűnösség beismerésének elfogadása esetén a fellebbezési jogot korlátozza. A Be. 583. § (3) bekezdés szerinti jogorvoslatnak pedig szükségszerű következménye a korlátozott felülbírálat.

[9] A Be. 590. § (3) bekezdésének előírása folytán, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül.

[10] A Be. 590. § (5) bekezdés a) és c) pontja azonban a felülbírálatot kiterjeszti az eljárási szabályok megtartására, a bűnösség megállapítására és a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésekre is. A felülbírálat ezért csak részben korlátozott és ez elsődlegesen a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjában szabályozott teljes tényálláshoz kötöttségben nyilvánul meg, mert a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálja és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Mindez a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontjában megjelölt ún. történeti tényállásra vonatkozik és nem zárja ki a Be. 591. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott tények módosítását.

[11] A már idézettek szerint a bűnösség beismerésének elfogadása esetén a váddal egyező minősítés fellebbezéssel nem támadható. Ugyanakkor a Be. 606. § (3) bekezdése büntethetőségi akadály esetén vizsgálhatóvá teszi a bűnösség beismerésének elfogadása esetén is a felmentés vagy az eljárás megszüntetésének vizsgálatát. Ezen ok miatt a felülbírálat kiterjesztése érvényesül a bűnösség beismerésének elfogadása esetén is.

[12] A másodfokú bíróság továbbá a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket, így a bűnjelekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezéseket.

[13] A felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút, sem olyan súlyú relatív hibát, mely hatályon kívül helyezési okot képezne. A bűnösség beismerésének elfogadására is az eljárási szabályok megtartásával került sor, a Be. 504. § (2) bekezdés a-c) pontjában írt hármas feltétel megvalósult.

[14] Miként az ítéletábra már utalt rá, a (történeti) tényállás megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta, határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

[15] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekménye jogi minősítése is megfelel az anyagi jognak. A vádlott cselekménye valóban a Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés i) pontja szerint minősülő és büntetendő emberölés büntettének minősül. Az ítéletábra nem észlelt olyan büntethetőségi akadályt, mely a vádlott felmentését vagy az eljárás megszüntetését eredményezhetné.

[16] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket feltárta és azokat nyomtatékuknak megfelelően helyesen értékelte

[17] A törvényszék a bűnösségi körülmények helyes értékelése alapján a vádlottal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas és a büntetés kiszabási elveknek megfelelő, tetтарыыos és az egyéniesítést is kifejező büntetést szabott ki. Törvényes a büntetés nemének, mértékének és végrehajtási fokozatának meghatározása is. A büntetés eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, enyhítő szakasz alkalmazásával annak lényeges enyhítése nem indokolt, ezért a védelmi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[18] A Btk. 35. §. (2) bekezdése lehetővé teszi eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását, ennek azonban az első bírósági határozat indokolásában kifejtettekkel egyetértve az ítéletábra sem látta indokát, az arra okot adó, a vádlott személyiségében rejlő, illetve egyéb körülmények hiányában.

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb, járulékos kérdésekben hozott rendelkezései is törvényesek.

[20] A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a védelmi fellebbezés alaptalansága miatt az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2021. szeptember 20.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, Dr. Virágh Pál sk. előadó bíró, Dr. Elek Balázs sk. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 13.B.11/2021/15. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.338/2021/6. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. szeptember 20.

Dr. Gömöri Olivér sk.

a tanács elnöke